

Україні бути єдиною!

*Дзвін шабель, пісні,
походи, воля соколина,
тихі зорі, ясні води –
моя Україна.*

В. Сосюра

Славетна наша земля, яка існує будь-що: від нищівних поразок і гірких сліз до славетних перемог і безмежної людяності. Багаті чорноземи, вікові ліси, тихі води здатні замилувати кожного «від Сяну до Дону» та навіть подарувати спокій серцю й допомогти побороти його переживання. А які люди панують у цій краї! Працьовиті, винахідливі, сміливі волелюби, які здатні виконати будь-що, що забажають... Про нашу неньку можна розмовляти годинами, якщо не безперестанку. Але, на жаль, у цій розповіді обов'язково доведеться згадати, що читаючи історію України, хочеться плакати. І дійсно: скільки настраждались українські простори і люди, які проживали на них, скільки крові пролилось на кожному грудочку цього чорнозему...

Історія земель по обидва боки Дніпра, м'яко кажучи, сувора. Завдяки неосягненим багатствам ця територія завжди приваблювала безліч народів, які бажали господарювати в цих краях.

Ми, українці, вимушені боронити те, що нам так любе! З давніх-давен вороги народів, які знаходили спокій і мир на теренах від Карпатських гір аж до Азовського моря та власне й сформувавши врешті-решт наш народ, намагались знищити господарів цієї землі усіма підступними методами: не гребували використовувати голодомор, ярмо данини, жорстоке знищення найкращих їх представників, тощо. Та один з найжахливіших та найнебезпечніших методів, як було так і є, підбурювання братовбивства та розбрату – саме це є найефективніший супротив народу, «якого Правди сила ніким звоєвана ще не була», як каже крізь віки Павло Тичина. Саме непорозуміння провокувало найжахливіші катаклізми для предків нашої нації. Одними з таких є суцільний жах руйнування Київської Русі рідними братами після смерті їх батька, «тестя європейських правителів», Ярослава Мудрого, покинення на поталу свого руського народу внаслідок підписання унії задля утворення Речі Посполитої, пани і шляхтичі якої жадали лиш закріпачити населення України. Поділ на Правобережжя та Лівобережжя, жахливі Березневі статті, Валуєвський циркуляр, братовбивства під час Першої світової війни та Громадянської війни, розстріли інтелігенції... І це лише кілька прикладів з незліченної кількості бід, які українці могли передбачити й не допустити їх появи, якби вони зорганізувалися в єдиний непереможний кулак.

Але не тільки колись, а й зовсім недавно, ба більше того, сьогодні безліч нових випробувань постало для нашого народу, для нашої єдності. Бандитські режими колишніх президентів та корумпованих депутатів, Майдан і Революція Гідності, підступні олігархи, які терзають країну задля їх власної наживи, власне й корупція... Ці та інші негаразди ми мусимо негайно подолати! Адже скільки ще жахаючих прикладів необхідно, аби кожен нащадок славних русичів та козаків зрозумів його відповідальність перед собою, країною, перед братами і сестрами – своїм рідним народом. Історія є одним з найбільш наочних підручників для людей, який навчає досвідом минулих поколінь і до якого необхідно обов'язково дослухатися, адже як казав Максим Рильський: «Хто не знає свого минулого, той не вартий свого майбутнього».

Багато років нас хотіли розділити на захід і схід, хотіли привчити до таких глузлих термінів як «западенці» і «хохли», аби принизити нас; намагались іншими брудними методами роз'єднати великий народ. Але не можна сховати істину. Як на заході наших земель, так і на сході ми зустрічаємо до болю схожі орнаменти, пісні, що з високих гір, так і з широких степів пробірають до самих кісток, скрізь ми можемо зрозуміти одне одного не

лише завдяки нашій спільній солов'їній мові, а й завдяки таким схожим характерам і вподобанням, які генетично закладені у кожному з нас. Попри широкі простори наших володінь ми маємо однакове мислення, однаковий світогляд, однакові цінності. Наша культура безмежна. Наша праця і вміння виняткові. Ігор Сікорський, Іван Пулюй, Ілля Мечников, Володимир Вернадський та безліч інших великих для людства імен – вихідці з України: докази українського вміння та таланту в будь-чому та будь-де.

Отож можна зрозуміти, не лише з історії, а й завдяки здоровому глузду, що українці – майстерний та могутній народ. «Якщо всім народом подути – буревій буде», – каже народна мудрість. Тому необхідно не зволікати та боротись за свої права. Лише об'єднавшись, ми дійдемо до мети, здобудемо волю для себе. Бо сила в єдності, а в ній непереможеність!

Ростислав Антохов, студент групи ПБ1711 (621)

Україна єдина і неділима!

В історії існування кожної держави бувають дуже кризові моменти, коли на кону стоїть дуже багато. Щось подібне трапляється і зараз, і мова йде про рідну для всіх нас країну – про Україну. Всі ми бачимо, яка складна ситуація склалася в Україні в даний момент: наша країна втратила один з найбільш важливих регіонів, Крим, триває дуже нестабільна ситуація також і на території іншого життєво важливого регіону країни – на Донбасі. Все це чинить дуже серйозний вплив на Україну в цілому, і ми не можемо знати, чи триватимуть ці проблеми ще довго, або обмежаться тим, що є зараз. Від усього цього безпосередньо залежить і можливість збереження цілісності та єдності нашої країни.

Утім, можна сказати, що ще далеко не все втрачено. Так, проблеми є, і їх треба вирішувати, але в таких обставинах життєво важливо вибирати правильні рішення, які б сприяли зміцненню нашої єдності й ні в якому разі не порушували його. Що ж можна зробити зараз? Які рішення можна запропонувати? Здається, що зараз саме той час, коли наша країна має потребу в широкому національному діалозі, до якого мають бути залучені представники різних регіонів, соціальних класів та інших категорій. У рамках цього широкого національного діалогу необхідно ретельно обговорити поточні проблеми української державності і все те, що може порушити єдність нашої країни. Зокрема, якою повинна бути форма правління в Україні? Як повинні виглядати органи державної влади? Яким чином буде відбуватися їх формування? І лише думка більшої частини українського народу, їх повноважних представників, може дати тверду впевненість у тому, що Україна єдина, і може гарантувати збереження єдності країни в майбутньому.

Для збереження єдності нашої країни слід чітко розуміти, що в даний час Україна повністю позбавлена якої-небудь національної еліти. В Україні немає таких особистостей чи груп людей, які користуються довірою з боку всього суспільства без винятку. Є ті, хто називають себе елітою, але всі вони не представляють український народ, а інтереси зарубіжних урядів і організацій, що тільки реалізують власні інтереси і нічого більше. Саме тому повна демократія, прислухання до людей, врахування їх думок може стати шляхом до збереження реальної, а не фіктивної єдності країни.

Україна є прекрасною країною, збереження її єдності важливо для всіх нас, але слід пам'ятати, що тут живуть абсолютно різні люди. Нав'язування своєї думки, своїх переконань і уподобань в Україні буде абсолютно неефективним і не дасть нічого хорошого. Тільки вислуховування всіх і врахування їх інтересів дозволить нам зберегти єдину країну.

Іван Комаров, курсант групи 529 (КГ1712)

Яким повинен бути Президент України

На мою думку, Президентом повинен бути, насамперед, українець, переконаний патріот власної держави. Він має бути різнобічно розвиненим, користуватися повагою,

максимально сприйматися суспільством, бездоганно володіти державною і, бажано, іншими мовами.

Претендент повинен мати позитивний досвід керівництва, уміння орієнтуватися у міжнародній і внутрішній обстановці, непередбачених найскладніших ситуаціях, своєчасно приймати правильні рішення в інтересах держави. В усіх сферах мати конкретну і реальну програму розвитку країни, цілеспрямовано і переконливо відстоювати на різних рівнях державну ідеологію, яку підтримує переважна більшість народу. Президент України повинен зміцнювати, насамперед, економічну, військову, екологічну, духовну, інформаційну безпеку України; максимально і наполегливо протидіяти глобалізації; заборонити розпродаж сільськогосподарської землі, підземних надр, стратегічних та інших важливих державних об'єктів; уміло збалансовувати співвідношення експорту-імпорту.

Президент повинен знати історію свого народу, своєї держави. Освічена людина завжди розуміє, що без минулого немає сучасного, без традиційного немає нового, без колишнього немає теперішнього. Той, хто не знає національної історії, ніколи не зможе зрозуміти свого народу й діяти на його благо. Вміти вчитися на помилках своєї та інших країн, адже лише вміння усвідомлювати й аналізувати історичні помилки допоможе запобігти їх повторенню.

Президент із групою однодумців-професіоналів повинні бути спроможними відродити підприємства, збільшити обсяг виробництва та якість товарів, підвищити життєвий рівень громадян. Влада має створити такі умови, щоб талановиті спеціалісти не прагнули виїхати за кордон.

Майбутнє країни – це діти. Тому проблема освіти дуже важлива. Майбутньому Президентові необхідно буде розв'язати проблеми обмеженої кількості місць бюджетного навчання, соціального захисту дітей і молоді. Необхідно також вдосконалити програми державної допомоги сиротам, малозабезпеченим і багатодітним родинам, літнім, хворим та немічним людям, інвалідам. Медичну допомогу Президент повинен зробити дійсно безкоштовною.

Майбутній український Президент має бути готовим не лише обійняти пост глави держави, але й бути готовим до надважкої і надвідповідальної місії Верховного Головнокомандувача в умовах війни. Тому він повинен проводити кардинальні реформи в державному апараті, в правоохоронних органах, у війську.

Ми маємо зрозуміти, що нині, як ніколи, потрібна згуртованість патріотичних сил. Саме під його керівництвом маємо створити таку систему оборони, здолати яку агресорові буде не під силу.

Призначення влади в тому, щоб створювати в душах людей настрої визначеності, довершеності. Державна влада має здійснюватися найкращими людьми, які задовольняють етичний і політичний ценз.

Максим Море, студент групи ПБ1711 (621)